

Regionalt Skolkyrkoforum 23 april 2008. Falköping – Gudhem – Varnhem

Avslutande reflektion i Varnhems klosterkyrka av Margareta Melin

I ALL ENKELHET

Jag tycker om dagens rubriker: *Gå på djupet* och *I all enkelhet*

De hör nära ihop och uttrycker något av detsamma:

En fokusering på det centrala och väsentliga:

att vara sann människa och ett med sig själv, ett med det man gör.

Gå på djupet – leva i sin lodlinje här och nu.

En människa går på två ben, inte på alla fyra.

Hon står upprätt och formar en lodlinje mellan uppe och nere, höjd och djup.

Linjen ner mot djupet och upp mot höjden är en enda linje.

I min lodräta linje
rotar jag mig i djupet
sträcker mig mot höjden
och förenar i mitt hjärta
jord och himmel.

I all enkelhet – vara den jag är. Leva och låta leva.

I Predikaren står det: *Detta är vad jag kom fram till:*

Gud gjorde människan enkel och rak,

men hon hittar på alla möjliga konster. (7:30).

Tidigt lär sig de flesta barn att de inte får vara som de är.

Inte känna som de känner eller vilja det de vill.

Man måste göra om sig för att passa in och bli accepterad.

Man måste lära sig att dölja vissa sidor och framhäva andra.

Och så blir livet inte alls enkelt – utan komplicerat, osäkert, skrämmande.

Gud gjorde människan enkel och rak.

Därför bär vi alla på en längtan efter att kunna leva enkelt och rakt

och visa oss som vi är – utan att våra svagheter väcker förakt

och utan att styrkorna upplevs som ett hot – och väcker avund.

Som vuxna i skolans värld har ni en chans, tänker jag,

att se denna längtan hos era barn och ungdomar och anknyta till den.

Att se förbi det konstlade och tuffa, det ängsliga, aggressiva eller ångestfyllda –
och zooma in det levande barnet, det sanna jaget.

Att någon annan har blick för vem man egentligen är bakom olika masker

det är den hjälp man behöver *utifrån* för att själv få syn på sitt sanna jag –
och kunna respektera sig själv, sitt samvete, sin integritet.

En sextonårig kille, med ett struligt förflutet fick jobb på ett bageri, som lärling.

Det innebar tidiga morgnar och boende på annan ort.

Han var starkt motiverad för att förändra sitt liv

och samtidigt orolig till max för att inte klara utmaningen.

Då kom han på något som skulle hjälpa honom.

Han vill få med sig en bön, skriven speciellt för honom.

Den skulle han att läsa högt varje morgon, sa han, för att inte tappa bort sig.

För att komma ihåg att han inte är ensam och att han är okey som han är.

Med tanke på honom skrev jag då den här bönen:

Jag är fin för du har skapat mig.
Jag är dyrbar för du älskar mig.
Skön är jag i dina ögon
en ädelsten i din hand.

Därför kan det kvitta om någon säger
att jag är värdelös och dum.
I mitt hjärta viskar du sanningen:
att jag är värd mer än guld.

Jag är din ögonsten, din hemliga skatt.
Du är glad att jag finns till.
Jag vill tacka dig så länge jag lever
och aldrig glömma vem jag är.

Aldrig glömma vem jag är.
Vem är jag egentligen, jag människa? Vem är du?
Detta är vår tids stora andliga och existentiella fråga, som jag ser det.
Hur förhåller vi oss till denna fråga i kyrkan?
Och vad finner vi för svar på vår egen undran: Vem är jag – i grunden och innerst inne?

Jesu sätt att se och möta alla slags människor som sina syskon har övertygat mig om,
att i hans ögon är människan såsom människa ett Guds barn. Av Gud, till Gud.
Hans budskap är en uppmaning till att se det han ser: att se sina syskon i varandra.

*Vi är en massa syskon som tycker om varann.
För Gud är allas pappa och jorden är vårt bo... Moder jord, allas mor, allas hem.*

Att vara barn av Gud är människans primära och grundläggande identitet (så tänker jag).
Till skillnad från andra identiteter – som yrkesidentitet, könsidentitet, etnisk och religiös identitet –
är vår identitet som gudabarn inte särskiljande utan förenande.
Alla hör vi hemma i samma helhet och enhet, så som celler i samma kropp.

Vem jag är? Det svar som för närvarande är mest aktuellt för mig är detta:

Jag är gudabarn
ljus av ditt ljus
frid av din frid / evig kärlek.

I djupet av mitt väsen
är jag den jag är
odelad och sann
ett med dig / ett med allt och alla.

Du är gudabarn
ljus av Guds ljus...

Vi är heliga som du är helig, Gud vår Gud.
När vi är vad vi är får världens ljus.

*Himmelriket bär vi inom oss,
varats fasta punkt, ett hemligt frö
med ousinlig kraft och doft av glädje.*

SALVEKÖREN sjunger under ledning av Jennifer Lidgren

Jag läser några dikter med anknytning till enkelhet, äkthet, uppriktighet. Den första har kommit till med tanke på den utsatthet som många barn och ungdomar lever i.

Fri att vara jag

Du har skapat mig som jag är
för att jag ska vara jag
utan att skämmas.

Min kropp är min.
Mina tankar är mina.
Min vilja är viktig.
Ingen har rätt att tvinga mig
till något jag inte vill
nåt som känns otäckt och fel.

När jag blir tvingad
att göra det jag inte vill
då är det inte jag som gör det.
Då hör jag ett nej i mitt hjärta
och vet: det här är inte jag!

Du som känner mig helt
och älskar mig så
hjälp mig att leva
som du vet att jag vill:
fri som en fågel
stolt och trygg som träden.
Med din kärlek i mitt hjärta.

Du som vill att jag ska finnas

Du som vill att jag ska finnas
du som vet att jag är jag –
du förstår mitt hjärtas längtan
och är hos mig natt och dag.
Din är jag och all din kärlek
får jag varje andetag.

Dröm om paradiset

I min dröm om oss
finns ingen fruktan
ingenting att gömma
eller skämmas för.
Allt som finns får finnas.

Med fördragsamhet och nåd
möter du dig själv
och mig
möter jag mig själv
och dig.
Vi tar bristerna i famn.

Allt får ha sin gång
och ta sin tid
och mitt i ofullkomligheten
kan vi le
och se vår egen och
varandras goda vilja.

Uppriktighet

Visa mig
vad du tänker och vill
så att jag bättre kan förstå!
Ge mig utan omsvep
dina raka reaktioner!

Det är din uppriktighet
som ger mig trygghet
och en rimlig chans att välja:
om jag ska komma dig nära
hejda mig och vänta
eller ta ett steg tillbaka.

Inte vill jag stövla in
på dina marker
och ta någonting för givet
som du faktiskt inte ger mig.
Önska vill jag – inte kräva.
Ta emot en gåva – inte stjäla.

Jag borde inte

Jag borde inte
vilja det jag vill
tänka det jag tänker
känna det jag känner,
säger ni.
Också röster inom mig
säger detsamma.

Vad jag har ansträngt mig
att vara en annan:
den jag borde.
Bort med alla borde
som tar mitt liv!

Nu vill jag möta
och lära känna mig själv
utan att värdera
helt enkelt läsa
den människa som är jag
och ta henne till mig.

Jag tillåter mig
vilja det jag vill
tänka det jag tänker
känna det jag känner.
Djupt i mitt vara
vill jag rota mig
i den verklighet
som är mig given.

Du – du är den du är.
När jag är den jag är
kan jag vara dig
en partner, en vän.

Om jag inte vill

Om jag inte vill det jag gör
då är det inte jag som gör det.
Om jag gör det jag gör
för syns skull
för skams skull
för att vara till lags
och slippa kritik
då är det inte jag som handlar
utan fruktan som bor i mig.

Om jag inte vill
då är det inte jag.

Om jag tvingar min kropp
att tala kärlekens språk
när jag inte vill
då är det inte jag som talar.

Då skiljs jag från kroppen
och står hemlös utanför.
Och varje rörelse
utan min närvaro
smakar tomhet.

Om jag inte vill
då är jag inte där.

När jag gör det goda jag vill
när jag vill det jag gör
då är jag ett med mig själv.
Då är jag sann
då är ja fri
då är jag JAG.

Till sist en välsignelse

Välsignelse
över jorden
vår vackra blå planet
vårt hem i kosmos.

Välsignelse
över all god vilja
alla handlingar
i uppriktighet och kärlek.

Välsignelse
över ljuset
i människornas hjärtan.
Må det växa sig starkt
ta mörkret i famn
föda fred och försoning.

*Gudomliga ljus i mitt hjärta
genomlys min tanke
min känsla, min handling.*

Dikterna återfinns i

Du som vill att jag ska finnas (Verbum)

*Jag är fin (En ädelsten i din hand)
Fri att vara jag
Du som vill att jag ska finnas
Jag är gudabarn*

Kärleken en bro (Libris, 2007)

*Jag är gudabarn
Dröm om paradiset
Uppriktighet
Jag borde inte
Om jag inte vill
Välsignelse över jorden*

Kärnorden vi sjöng är utgivna på
Gehrmans Musikförlag.